

Sygnatura akt VI Ka 807/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 listopada 2015 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSO Dariusz Prażmowski

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Krystyny Marchewki Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r.

sprawy **Ł. K. (1)** ur. (...) w C.

syna K. i B.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 czerwca 2015 r. sygnatura akt III K 1377/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- obniża wymiar kary łącznej z punktu 1 do 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
- obniża wymiar kary łącznej z punktu 3 do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. N. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 807/15

UZASADNIENIE

Od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 czerwca 2015r., sygn.akt III K 1377/14, apelację wniósł obrońca skazanego Ł. K. (1).

Zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze zarzucając rażąco niewspółmierność obu kar łącznych orzeczonych przez Sąd Rejonowy, które ukształtowano z zastosowaniem zasad bardziej zbliżonych do zasady kumulacji, to jest bez uwzględnienia postawy sprawcy oraz jego właściwości i warunków osobistych.

W oparciu o taki zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie skazanemu kar łącznych z zastosowaniem całkowitej i pełnej absorpcji ewentualnie uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy częściowo uwzględnił apelację, czego skutkiem była zmiana zaskarżonego wyroku polegająca na obniżeniu wymiaru obu kar łącznych pozbawienia wolności, odpowiednio: z 4 lat i 6 miesięcy do 3 lat i z 6 lat do 3 lat i 6 miesięcy.

Zmiana ta była konsekwencją uznania przez sąd ad quem, że sąd pierwszej instancji w stopniu niewystarczającym uwzględnił związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy czynami skazanego, które pozostawały w zbiegach realnych

Tymczasem związek ten jest na tyle ścisły, zarówno gdy chodzi o ramy czasowe przestępczej działalności Ł. K. (1), jak i rodzaj dóbr chronionych naruszonych czynami oskarżonego, a także sposób działania skazanego /tożsamość kwalifikacji prawnej występku/, że nie ulega wątpliwości, iż wszystkie popełnione przez niego przestępstwa / w ramach każdego z dwóch ustalonych zbiegów realnych/ należy traktować jako swoistą całość, co winno mieć istotny wpływ na rozmiar orzekanych za zbiegające się przestępstwa kar łącznych.

Względ na powyżej naprowadzone okoliczności uzasadniał, w ocenie sądu odwoławczego, wydatne obniżenie wymiaru obu kar łącznych, zwłaszcza, że z opinii o skazanym wynika, iż podczas odbywania kary zachowuje się on pozytywnie, był wielokrotnie nagradzany, a jednocześnie nie wymierzono mu kar dyscyplinarnych i nie przeprowadzano z nim rozmów dyscyplinujących, wziął udział w programach organizowanych w jednostce penitencjarnej, jest zatrudniony nieodpłatnie, wykazuje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, obecnie przebywa w zakładzie typu półotwartego. Wszystko to świadczy o skazanym pozytywnie i wskazuje na prawidłowy przebieg procesu resocjalizacji.

Sąd odwoławczy nie znalazł natomiast podstaw do ukształtowania kar łącznych w oparciu o postulowaną w środku odwoławczym, najkorzystniejszą dla skazanego zasadę - zasadę absorpcji.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Popełnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji /wyrok SA w Warszawie z 12.07.2000r. II Aka 171/00/.

Skoro skazany dopuścił się szeregu przestępstw /grupy obejmują odpowiednio 21 i 10 czynów pozostających w realnym zbiegu/, to nie ulega wątpliwości, że stosowanie zasady absorpcji jest wykluczone.

Kolejnym argumentem przemawiającym przeciwko orzeczeniu kar łącznych w wysokości odpowiadającej rozmiarowi najwyższych kar jednostkowych jest to, że w stosunku do skazanego w przeszłości wydano już, i to dwukrotnie, wyrok łączny.

Dopuszczenie się przez Ł. K. następnych przestępstw oznacza, że skazany zlekceważył pierwsze i kolejne ostrzeżenie, jakim było orzeczenie kary łącznej w poprzednich wyrokach łącznych, oznaczających w praktyce łagodniejsze potraktowanie sprawcy.

Taka postawa skazanego musiała znaleźć wyraz przy kształtowaniu kar łącznych orzekanych w niniejszej sprawie - to jest za kolejne grupy przestępstw pozostających w zbiegu realnym i przemawiała przeciwko stosowaniu zasady absorpcji.

Dlatego też wniosek apelacji obrońcy skazanego nie został uwzględniony.

Przebywanie skazanego w zakładzie karnym uzasadniało zwolnienie go od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego.